

Vergaderjaar 2024–2025

36 609

Wijziging van de Wet minimumbelasting 2024 in verband met een aantal technische wijzigingen (Wet aanpassing Wet minimumbelasting 2024)

Nr. 7

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG

Ontvangen 15 oktober 2024

Inhoudsopgave

1.	Inleiding	1
2.	Opname van de administratieve richtsnoeren in de Wet minimumbelasting 2024	1
3.	Regeldruk, budgettaire gevolgen en uitvoering	5
4.	Pijler 2 en andere landen	7
5.	Veiligheidsregels	5
6.	Belastingtegoeden en fiscale regelingen	10
7.	Overig	12

1. Inleiding

Het kabinet heeft met interesse kennisgenomen van de vragen en opmerkingen van de leden van de fracties van GroenLinks-PvdA, de VVD, NSC en het CDA.

Hierna wordt bij de beantwoording van de vragen zo veel mogelijk de volgorde van het verslag aangehouden, met dien verstande dat gelijklopende of in elkaars verlengde liggende vragen tezamen zijn beantwoord.

2. Opname van de administratieve richtsnoeren in de Wet minimumbelasting 2024

De leden van de fractie van de VVD vragen te reflecteren op het feit dat een groot aantal bepalingen in het wetsvoorstel zijn bedoeld om slordigheden in de Wet minimumbelasting 2024 (WMB 2024) op te lossen en toe te zeggen dat in de toekomst zorgvuldiger wetgeving zal worden opgesteld. Verder vragen deze leden inzichtelijk te maken welke onderdelen van de eerder gepubliceerde administratieve richtsnoeren aanleiding geven om de WMB 2024 aan te passen of aan te vullen, alsmede welke als verduidelijking gezien dienen te worden. Sinds de

publicatie van de OESO-modelregels in 2021¹, heeft het IF in februari 2023², juli 2023³, december 2023⁴ en juni 2024⁵ administratieve richtsnoeren gepubliceerd.⁶ Het Inclusive Framework (IF) noch de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) kunnen bindende wetgeving vaststellen. Om de consistente toepassing van de OESO-modelregels over de minimumbelasting te bevorderen en om discrepanties met de toepassing van de regels ten aanzien van andere staten te voorkomen, acht het kabinet het van belang om de administratieve richtsnoeren waarvoor een wettelijke grondslag nodig is ook in de Nederlandse regelgeving op te nemen. Verschillende onderdelen van de administratieve richtsnoeren zijn, al dan niet bij nota van wijziging van 18 oktober 2023⁷, wettelijk verankerd. In het onderhavige wetsvoorstel zijn de resterende onderwerpen uit de administratieve richtsnoeren van februari en juli 2023 en enkele onderdelen uit de administratieve richtsnoeren van december 2023, waarvoor een wettelijke grondslag nodig is, opgenomen. Daarnaast worden enkele technische wijzigingen voorgesteld. Het wetsvoorstel voorziet niet in het grotendeels oplossen van slordigheden. Het is vanzelfsprekend dat wordt getracht alle fiscale wetgeving – binnen de daarvoor beschikbare termijn – met de grootst mogelijke zorgvuldigheid op te stellen. In de toelichting op de wijzigingen die worden voorgesteld in de Wet aanpassing wet minimumbelasting 2024 is bij verschillende onderdelen toegelicht welke regels uit de administratieve richtsnoeren worden opgenomen in wetgeving.

De leden van de fracties van de VVD respectievelijk het CDA vragen hoe in de praktijk omgegaan zal worden met een inconsistente inwerkingtreding van de Pijler 2-maatregelen tussen verschillende jurisdicties en welk recht in een dergelijke situatie leidend zal zijn. Tevens vraagt de fractie van het CDA wat de gevolgen zijn als dit resulteert in dubbele heffing of dubbele niet-heffing. Het kabinet heeft besloten de voorgestelde wijzigingen in het wetsvoorstel Wet aanpassing Wet minimumbelasting 2024 zo veel mogelijk terugwerkende kracht te verlenen tot en met 31 december 2023. Hiermee wordt aangesloten bij de inwerkingtreding van de WMB 2024 per 31 december 2023 en voorkomen dat er verschillen kunnen ontstaan in de toepassing van de regels ten aanzien van andere staten. Voor vier voorgestelde maatregelen is niet gekozen voor terugwerkende kracht, omdat deze maatregelen nieuwe verplichtingen stellen aan belastingplichtigen en daarmee bezwarend (kunnen) zijn. Deze voorgestelde maatregelen treden in werking met ingang van 31 december 2024. Als uitgangspunt geldt in het geval dat een groep onder de reikwijdte van de WMB 2024 valt, de regels uit de WMB 2024 van toepassing zijn op die

¹ OECD (2021), *Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two): Inclusive Framework on BEPS*, OECD Publishing, Paris.

² OECD (2023), *Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Administrative Guidance on the Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)*, OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS, OECD, Paris.

³ OECD (2023), *Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Administrative Guidance on the Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)*, July 2023, OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS, OECD, Paris.

⁴ OECD (2023), *Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Administrative Guidance on the Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)*, December 2023, OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS, OECD, Paris.

⁵ OECD (2024), *Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Administrative Guidance on the Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)*, June 2024, OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS, OECD, Paris.

⁶ De administratieve richtsnoeren tot en met december 2023 zijn inmiddels opgenomen als geconsolideerd commentaar op de OESO-modelregels, zie: OECD (2024), *Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Consolidated Commentary to the Global Anti-Base Erosion Model Rules (2023): Inclusive Framework on BEPS*, OECD/G20 Base Erosion and Profit Shifting Project, OECD Publishing, Paris.

⁷ Kamerstukken II 2023/24, 36 369, nr. 7.

groep. De vragen van de genoemde leden hangen ook samen met de vraag op basis van welk recht een multinationale groep de bijheffing-informatieaangifte moet opstellen en de eventuele bijheffing moet berekenen. De discussie over die vraag is in OESO/IF-verband nog niet afgerond. Niettemin lijkt het in de rede te liggen dat voor de kwalificerende binnenlandse bijheffing veilighavenregel ten aanzien van de entiteiten van een multinationale groep in een staat de regels van die staat van toepassing zijn. Het is op voorhand niet te zeggen in welke gevallen dubbele heffing of dubbele niet-heffing zou kunnen ontstaan als gevolg van inconsistente inwerkingtreding van de Pijler 2-regels. Als een dergelijke situatie zich voordoet zal beoordeeld dienen te worden wat de gevolgen zijn. In het geval van dubbele heffing kan bijvoorbeeld een mechanisme voor geschilbeslechting voor Pijler 2 uitkomst bieden, waarover momenteel nog discussies plaatsvinden in OESO/IF-verband.

De leden van de fractie van NSC vragen waarom het onderhavige wetsvoorstel per se in de belastingmaatregelen van 2025 moet worden betrokken en of het ordentelijker zou zijn geweest om dit op een ander moment te behandelen. Het kabinet benadrukt allereerst het belang om de internationale regels rondom de minimumbelasting (de zogenoemde Pijler 2-regels), waaronder de verschillende administratieve richtsnoeren van de OESO en aangenomen door het IF, zo snel mogelijk om te zetten in regelgeving. Vanwege de consistente toepassing van de Pijler 2-regels in de verschillende staten die de administratieve richtsnoeren hebben onderschreven, is het van belang dat deze staten de administratieve richtsnoeren toepassen en daar waar nodig in regelgeving opnemen. Indien staten dit niet zouden doen, dan kan dit tot gevolg hebben dat er discrepanties ontstaan met de toepassing van de regels ten aanzien van het buitenland. Dit zou tot veel onzekerheid bij het bedrijfsleven en de Belastingdienst kunnen leiden, met mogelijk dubbele belasting en dubbele niet-belasting tot gevolg. Daarnaast wordt er momenteel op OESO-niveau een peer review proces vormgegeven om te beoordelen welke landen een kwalificerende inkomen-inclusiemaatregel, een kwalificerende binnenlandse bijheffing en een kwalificerende onderbelastingmaatregel hebben geïmplementeerd. Hierbij is het van belang dat naast de OESO-modelregels, ook de administratieve richtsnoeren tijdig zijn geïmplementeerd. Indien de bepalingen uit de administratieve richtsnoeren niet binnen twee jaar na de publicatie daarvan zijn ingevoerd, zou dat gevolgen kunnen hebben voor de kwalificerende status van bovengenoemde maatregelen. Voor de volledigheid merkt het kabinet op dat administratieve richtsnoeren ook in overeenstemming zijn met de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing.⁸ Dit blijkt uit de verklaringen van de Ecofinraad en de Europese Commissie, die zijn besproken tijdens de Ecofinraad van 9 november 2023.⁹ Gelet op al het voorgaande, acht het kabinet het van belang dat de wijzigingen in de WMB 2024 zo snel mogelijk in werking treden. Daarom zijn deze wijzigingen opgenomen in het pakket Belastingplan 2025. De leden van de fractie van NSC vragen hoe wordt gewaarborgd dat deze wetswijziging volledig in overeenstemming is met de Nederlandse rechtsorde. Daarnaast vragen deze leden welke stappen zijn ondernomen om te controleren of het voorstel geen inbreuk maakt op fundamentele beginselen, zoals rechtszekerheid, proportionaliteit en gelijkheid van bedrijven. Voorts vragen deze leden of er een afwegingskader is wanneer voor implementatie wordt gekozen en, zo ja, welk afwegingskader dit is.

⁸ Richtlijn (EU) 2022/2523 van de Raad van 14 december 2022, tot waarborging van een mondiaal minimumniveau van belastingheffing voor groepen van multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen in de Unie (PbEU 2022, L 328/1).

⁹ Verklaringen van de Ecofin Raad en de EC, die zijn besproken tijdens de Ecofinraad van 9 november 2023: <https://www.consilium.europa.eu/media/67850/st14732-re01-en23.pdf>.

De WMB 2024 is per 31 december 2023 in werking getreden. Deze wet strekt tot implementatie van de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing.¹⁰ Deze richtlijn is gebaseerd op de OESO-modelregels van 14 december 2021 en komt daarmee in hoofdzaak overeen. Sinds de publicatie van de OESO-modelregels in 2021, heeft het IF in februari 2023, juli 2023, december 2023 en juni 2024 administratieve richtsnoeren gepubliceerd. De OESO-regels over de minimumbelasting, in de vorm van de OESO-modelregels, commentaar of de nadere regelgeving in de vorm van administratieve richtsnoeren, werken niet direct door in de Nederlandse rechtsorde. Het IF noch de OESO kunnen bindende wetgeving vaststellen. Om de consistente toepassing van de OESO-modelregels over de minimumbelasting te bevorderen en om discrepanties met de toepassing van de regels ten aanzien van andere staten te voorkomen, acht het kabinet het van belang om de administratieve richtsnoeren – indien nodig – ook in de Nederlandse regelgeving op te nemen. Het kabinet zal de nadere regelgeving vanuit de OESO, waaronder de administratieve richtsnoeren, telkens beoordelen en aan de hand daarvan – van geval tot geval – bepalen of de wettekst en de toelichting van de WMB 2024 aanpassing behoeven.

De leden van de fractie van NSC vragen waarom sommige onderdelen van de OESO-richtsnoeren niet volledig opgenomen zijn in de WMB 2024 en hoe hiermee wordt omgegaan om te voorkomen dat er discrepanties ontstaan met internationale afspraken. Het kabinet streeft ernaar om de administratieve richtsnoeren van het IF zo snel mogelijk om te zetten in regelgeving en – daar waar mogelijk – is terugwerkende kracht te verlenen. Zoals hiervoor is opgemerkt, worden alle administratieve richtsnoeren afzonderlijk beoordeeld. Niet elke afzonderlijke administratieve richtsnoer heeft tot gevolg dat wetgeving dient te worden aangepast. In sommige gevallen gaat het om administratieve richtsnoeren die louter zien op de uitleg van maatregelen die al zijn opgenomen in de WMB 2024. Voor dergelijke verduidelijkingen geldt dat dit geen aanleiding geeft om de WMB 2024 aan te passen of aan te vullen. In dit kader is van belang dat in de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing is voorgeschreven dat de OESO-modelregels¹¹ en de toelichtingen en voorbeelden in het OESO-commentaar bij de OESO-modelregels¹² als bron van illustratie en uitleg bij de implementatie van de richtlijnteksten dienen te worden gebruikt.¹³ De wetteksten en de artikelsgewijze toelichting zoals opgenomen in de WMB 2024 zijn daarom mede gebaseerd op de OESO-modelregels en het commentaar daarop. Het OESO-commentaar kan daarom dienen als interpretatiebron indien de wettekst aansluit bij de OESO-modelregels. Daarnaast bevat de WMB 2024 verschillende delegatiegrondslagen op basis waarvan nadere regels kunnen worden uitgewerkt bij of krachtens algemene maatregel van bestuur.

¹⁰ Richtlijn (EU) 2022/2523 van de Raad van 14 december 2022, tot waarborging van een mondiaal minimumniveau van belastingheffing voor groepen van multinationale ondernemingen en omvangrijke binnenlandse groepen in de Unie, PbEU 2022, L 328/1.

¹¹ OECD (2021), *Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)*: Inclusive Framework on BEPS, OECD Publishing, Paris.

¹² OECD (2021), *Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two)*: Inclusive Framework on BEPS, OECD Publishing, Paris.

¹³ Punt 24 van de considerans van EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing. Zie verder ook de verklaringen van de Ecofin Raad en de EC, die zijn besproken tijdens de Ecofinraad van 9 november 2023: <https://www.consilium.europa.eu/media/67850/st14732-re01-en23.pdf>.

De leden van de fractie van NSC vragen om een nadere toelichting voor de terugwerkende kracht van de voorgestelde wijzigingen tot en met 31 december 2023 en of dit getoetst is op juridische houdbaarheid. Het kabinet streeft ernaar om de administratieve richtsnoeren van het IF zo snel mogelijk om te zetten in regelgeving. De administratieve richtsnoeren van juli en december 2023 zijn echter gepubliceerd nadat het wetsvoorstel WMB 2024 op 30 mei 2023 naar de Tweede Kamer is verstuurd. Dit wetsvoorstel is vervolgens bij nota van wijziging van 18 oktober 2023 aangevuld. Gelet op publicatiedatum van de administratieve richtsnoeren en het parlementaire traject van het wetsvoorstel is het niet mogelijk gebleken om alle door het IF gepubliceerde richtsnoeren om te zetten voordat de WMB 2024 met ingang van 31 december 2023 in werking is getreden. Omdat de in dit wetsvoorstel voorgestelde inhoudelijke wijzigingen van de WMB 2024 volgen uit de administratieve richtsnoeren die in 2023 zijn gepubliceerd, heeft het kabinet besloten om aan deze wijzigingen zoveel mogelijk terugwerkende kracht te verlenen tot en met 31 december 2023 en ze toepassing te laten vinden met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2023. Hiermee wordt voorkomen dat er inconsistenties kunnen ontstaan met de toepassing van de regels ten aanzien van andere staten, wat tot onzekerheid en mogelijk dubbele belasting en dubbele niet-belasting tot gevolg kan hebben. Het kabinet acht deze terugwerkende kracht gerechtvaardigd, voor zover deze wijzigingen niet bezwaarlijk zijn voor belastingplichtigen. Dit geldt in beginsel voor alle wijzigingen, behalve voor vier maatregelen die in de memorie van toelichting van het wetsvoorstel zijn benoemd. Deze vier maatregelen treden in werking met ingang van 31 december 2024, en vinden voor het eerst toepassing met betrekking tot verslagjaren die aanvangen op of na 31 december 2024. Daarnaast wordt volledigheidshalve opgemerkt dat voor het wetsvoorstel Wet aanpassing Wet minimumbelasting 2024, zoals gebruikelijk bij elk wetsvoorstel, advies is aangevraagd bij de Raad van State. Hierbij wordt onder andere gekeken naar de wetstechnische, de beleidsmatige, maar ook de juridische kwaliteit van een voorstel.

3. Regeldruk, budgettaire gevolgen en uitvoering

De leden van de fractie van GroenLinks-PvdA vragen om in bredere zin te reflecteren op de werking van de internationale minimumbelasting. Zij vragen om een inschatting van hoeveel belastingontwijking hier tot nu toe is voorkomen. Daarnaast vragen zij of Nederland al een belasting heeft geheven omdat een bedrijf onder de drempel kwam en hoe de opbrengsten in andere landen tot nu toe zijn geweest. Ook vragen deze leden naar beleidsopties om de internationale minimumbelasting aan te scherpen waarmee belastingontwijking steviger wordt aangepakt. Zij vragen wat hiervan de budgettaire gevolgen zijn. Het kabinet stelt allereerst voorop dat Nederland in de afgelopen tien jaren meer dan 30 maatregelen heeft genomen tegen belastingontwijking en voor een evenwichtiger heffing van multinationals. In totaal hebben de maatregelen tegen belastingontwijking die Nederland heeft genomen geleid tot een budgettaire opbrengst van € 5,5 miljard per jaar. De maatregelen hebben het belastingstelsel aanzienlijk robuuster gemaakt tegen de mogelijkheden om belasting te ontwijken.¹⁴ De minimumbelasting is een van deze maatregelen. Het doel van de zogenoemde Pijler 2-regels over de minimumbelasting is tweeledig. Ten eerste beogen de Pijler 2-regels de prikkel voor bedrijven om winst te verschuiven naar laagbelastende staten te verminderen. Ten tweede beogen de Pijler 2-regels een ondergrens te stellen aan belastingconcurrentie tussen staten. Deze regels zijn het resultaat van meerjarige en intensieve onderhandelingen in het IF

¹⁴ Kamerstukken II 2023/24, 25 087, nr. 341.

georganiseerd door de OESO. De EU-lidstaten zijn verplicht de Pijler 2-regels per 31 december 2023 te hebben geïmplementeerd. Nederland heeft aan deze verplichting voldaan met de WMB 2024 die per 31 december 2023 in werking is getreden. Het minimumbelastingtarief van 15% weerspiegelt een consensus van een internationaal aanvaarde standaard voor een minimumbelasting (waar tevens rekening is gehouden met de positie van ontwikkelingslanden). Aangezien het om een effectief tarief gaat dat wordt berekend per staat, verwacht het kabinet dat een minimumbelastingtarief van 15% voldoende effectief is om belastingconcurrentie in te dammen.¹⁵ Omdat de minimumbelasting pas 31 december 2023 in werking is getreden en de eerste bijheffing-informatieaangiftes inzake de minimumbelasting binnen 18 maanden na afloop verslagjaar (voor 30 juni 2026) ingediend moeten worden en de eerste belastingaangifte binnen 20 maanden na afloop van het verslagjaar (voor 31 augustus 2026), is er op dit moment nog geen minimumbelasting door Nederland geheven. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat in het voorliggende wetsvoorstel wordt geregeld dat als er sprake is van een kort boekjaar als overgangsjaar of als verslagjaar, de bijheffing-informatieaangifte niet voor 1 juli 2026 en de belastingaangifte niet voor 1 september 2026 hoeft te worden ingediend.

De leden van de fractie van NSC vragen om hoeveel regeldruk het gaat, hoeveel bedrijven eronder vallen en of de regering concrete voorstellen heeft om de administratieve lastendruk te verminderen. Het WMB 2024 strekt tot implementatie van de EU-richtlijn minimumniveau van belastingheffing. Deze richtlijn behelst een uitwerking van de regels waar overeenstemming is bereikt in het OESO/IF, waarbij zeer beperkt beleidsruimte bestaat. De jaarlijks terugkerende regeldrukkosten als ook de eenmalige regeldrukkosten die samenhangen met het WMB 2024 worden als niet substantieel ingeschat.¹⁶ Verder geldt dat in het kader van de gegevensverwerking groepentiteiten het beste toegang hebben tot de (internationale) financiële gegevens van de multinationale groep waarvan zij deel uitmaken. Om belastingplichtigen fiscaal-juridische kaders te bieden en om de efficiënte uitvoering van de minimumbelasting te bevorderen, kunnen belastingplichtigen in Nederland ook zekerheid vooraf vragen over de toepassing van de WMB 2024. Daarmee wordt transparantie van standpunten naar buiten, informatie-uitwisseling naar andere landen en een gecoördineerde werkwijze binnen de Belastingdienst bevorderd. Ook is er vanuit de Belastingdienst in een vroeg stadium een centraal Pijler 2 expertiseteam ingesteld van waaruit communicatie, risicoanalyse, een helpdeskfunctie, kennisdeling en (inter)nationale afstemming plaatsvindt. Ten slotte wijst het kabinet erop dat de veiligheidsregels bijdragen aan een vermindering van de regeldrukkosten voor het bedrijfsleven. In de kern komen deze regels erop neer dat een multinationale groep of binnenlandse groep ervoor kan kiezen om in plaats van een gedetailleerde Pijler 2-berekening, een vereenvoudigde berekening te hanteren.

De leden van NSC vragen of kan worden aangegeven wat het budgettaire effect is van het voorliggende wetsvoorstel. Daarnaast vragen deze leden wat de consequenties zijn voor ons internationale vestigingsklimaat en of er nog weglekeffecten zijn. Bij de invoering van de WMB 2024 is indertijd geraamd dat de minimumbelasting een opbrengst heeft van naar verwachting structureel € 466 miljoen. In het huidige wetsvoorstel worden de resterende onderwerpen uit de administratieve richtsnoeren van februari en juli 2023 en enkele onderdelen uit de administratieve richtsnoeren van december 2023, waarvoor een wettelijke grondslag

¹⁵ Kametstukken II 2023/24, 25 087, nr. 329.

¹⁶ Kamerstukken II 2022/23, 36 369, nr. 3.

nodig is, opgenomen in de WMB 2024. Daarnaast worden enkele technische wijzigingen voorgesteld. Het huidige wetsvoorstel bevat derhalve met name technische aanpassingen die naar verwachting geen wezenlijke invloed hebben op de werking van WMB 2024. De voorgestelde wijzigingen in de WMB 2024 hebben daarom geen budgettair effect. De regering voorziet dan ook geen consequenties van dit wetsvoorstel voor het internationale vestigingsklimaat of wegleffecten.

De leden van de fractie van het CDA vragen hoe het loopt met de uitvoering van de Pijler 2-wetgeving. Net als Nederland bevinden ook andere landen zich nog in de beginfase van de implementatie van de Pijler 2-wetgeving. Omdat de eerste bijheffing-informatieaangiftes pas medio 2026 worden ingediend, hebben landen nog enige tijd om zich voor te bereiden op de uitvoering van de Pijler 2-wetgeving. Er zijn op dit moment nog niet veel ervaringen met de concrete uitvoering van Pijler 2-wetgeving.

4. Pijler 2 en andere landen

De leden van de fractie van de VVD vragen in welke mate het Nederlandse bedrijfsleven zou worden geraakt mochten de voorstellen voor de «Defending American Jobs and Investment Act» en «Unfair Tax Prevention Act» tot wet worden verheven en of een onderscheid dient te worden gemaakt tussen de inkomen-inclusiebijheffing en de onderbelastewinstbijheffing. Het kabinet begrijpt dat beide voorstellen fiscale sanctiemaatregelen behelzen gericht tegen onder meer staten en ondernemingen uit staten die de onderbelastewinstmaatregel toepassen ten aanzien van laagbelaste entiteiten gevestigd in de Verenigde Staten. Echter, als gevolg van de tijdelijke onderbelastewinstbijheffing veiligheidsregel kan de onderbelastewinstmaatregel tot op zijn vroegst 1 januari 2026 geen toepassing vinden op laagbelaste entiteiten in de Verenigde Staten indien ook de uiteindelijk moederentiteit in de Verenigde Staten is gevestigd. Wanneer de voorstellen tot wet worden verheven, zouden ondernemingen in implementerende staten hier geraakt door kunnen worden. Of en in welke mate dat het geval zal zijn, is niet op voorhand te zeggen.

De leden van de fractie van NSC vragen of andere staten op dezelfde manier administratieve richtsnoeren invoeren en of er een discrepantie is ten aanzien van de invoering van deze richtsnoeren tussen Nederland en andere landen. Implementerende staten zijn vrij om te beslissen op welke wijze zij de administratieve richtsnoeren willen invoeren in hun rechtstelsel. Nederland heeft ervoor gekozen om een aanzienlijk deel van de administratieve richtsnoeren om te zetten in wet- en regelgeving. Sommige andere staten volstaan met een verwijzing naar de administratieve richtsnoeren in hun wetgeving. Hoe dan ook dienen alle implementerende staten de OESO-modelregels toe te passen met inachtneming van de administratieve richtsnoeren.

De leden van de fractie van NSC vragen wat de risico's zijn dat andere landen het effectieve belastingtarief op nationaal niveau beïnvloeden door middel van grondslagerosie. Een van de doelen van de Pijler 2-regels is grondslaguitholling en winstverschuiving naar laagbelastende staten te bestrijden. Pijler 2 bewerkstelligt dat door middel van een effectief minimumbelastingtarief van 15%. Dit betekent dat als een staat de grondslag voor de winstbelasting versmalt, het effectieve tarief lager zal uitvallen. Als het effectieve belastingtarief van een groep in een land lager is dan 15% als gevolg van grondslagerosie, zal over de groepsentiteiten die gevestigd zijn in dat land worden bijgeheven tot een effectief tarief van 15%. Pijler 2 stelt hiermee een ondergrens aan de mogelijkheid om

door middel van grondslagerosie het effectieve belastingtarief te beïnvloeden.

De leden van de fractie van het CDA vragen of het kabinet verwacht of de Verenigde Staten en China de minimumbelasting in de toekomst ook zullen implementeren. Het kabinet waagt zich niet aan voorspellingen over de implementatie van de minimumbelasting in andere landen in de toekomst. Niettemin zou het uiteraard een goede zaak zijn als alle staten die aangesloten zijn bij het IF de minimumbelasting zo snel mogelijk zouden invoeren.

De leden van de fractie van het CDA vragen of meer inzicht is in het effect van de minimumbelasting voor ontwikkelingslanden. Deze leden vragen of hierover in internationaal verband wordt gesproken en of er oplossingen zijn voor de belastingderving en de misgelopen bijheffing door ontwikkelingslanden. De Pijler 2-regels beogen een ondergrens te stellen aan de belastingdruk van multinationals voor de winstbelasting. Daar kunnen ook ontwikkelingslanden baat bij hebben, nu de prikkel zal afnemen om winsten uit ontwikkelingslanden te verschuiven naar landen met een laag effectief tarief. Om geen inkomsten mis te lopen zouden ontwikkelingslanden een kwalificerende binnenlandse bijheffing kunnen invoeren of hun reguliere winstbelasting kunnen verhogen, waardoor het effectieve belastingtarief niet lager is dan 15%. Door de minimumbelasting elders zouden ontwikkelingslanden beter in staat moeten zijn om weerstand te kunnen bieden tegen de druk van buitenlandse investeerders om aan hen belastingvoordelen te geven. Ook hebben de OESO/IF en de daarbij aangesloten landen verschillende initiatieven om (ontwikkelings)landen te assisteren bij het invoeren van de Pijler 2-regels.

5. Veiligheidsregels

De leden van de fractie van GroenLinks-PvdA vragen het kabinet om bij te houden hoe vaak gebruik wordt gemaakt van de veiligheidsregels. Daarnaast vragen de leden van de fractie van GroenLinks-PvdA of de veiligheidsregels een risico op belastingontwijking in stand houden. De veiligheidsregels komen in de kern erop neer dat een multinationale groep of binnenlandse groep ervoor kan kiezen om in plaats van een gedetailleerde Pijler 2-berekening, een vereenvoudigde berekening te hanteren. Een veiligheidsregel is alleen van toepassing als een informatieaangifte-indienende groepsentiteit daarvoor kiest. In de bijheffing-informatieaangifte dient een groep een overzicht op te nemen van alle keuzes die zijn gemaakt. Een van de uitgangspunten van de veiligheidsregels is dat deze niet van toepassing zijn als er over een staat bijgeheven zou moeten worden in het geval dat een veiligheidsregel niet van toepassing zou zijn. Hiermee wordt voorkomen dat er een risico is op belastingontwijking door het gebruik van veiligheidsregels. Voorts is met het voorgestelde artikel 8.8a WMB 2024 een nieuwe maatregel geïntroduceerd die ziet op het voorkomen van oneigenlijke toepassing van de kwalificerendlandenrapport-veiligheidsregel.

De leden van de fractie van het CDA vragen hoe lang de tijdelijke onderbelastewinstbijheffing veiligheidsregel van toepassing is. Deze tijdelijke veiligheidsregel is van toepassing op verslagjaren die beginnen op of voor 31 december 2025 en eindigen voor 31 december 2026. Dit betekent dat de onderbelastewinstmaatregel tot op zijn vroegst 1 januari 2026 geen toepassing zal vinden op laagbelaste entiteiten in staten met een statutair tarief van ten minste 20%. In de administratieve richtsnoeren van juli 2023 is uitdrukkelijk opgenomen dat deze veiligheidsregel niet kan worden verlengd.

De leden van de fractie van het CDA vragen ten aanzien van de binnenlandse bijheffing of het klopt dat in landen verschillende Pijler 2-systemen kunnen bestaan en dat dat ertoe kan leiden dat een ander land nog een keer kan bijheffen. Voorts vragen deze leden of de Belastingdienst deze situatie reeds voorbij heeft zien komen. Binnen het IF zijn kaders overeengekomen waaraan een binnenlandse bijheffing van een land aan moet voldoen om aangemerkt te kunnen worden als een kwalificerende binnenlandse bijheffing. Binnen het IF is een peer review proces vormgegeven waarin wordt nagegaan of de binnenlandse bijheffing van een land, alsmede de binnenlandse bijheffing veilighavenregel op de juiste wijze zijn geïmplementeerd en daarmee kwalificeren onder de Pijler 2-regels. Als de binnenlandse bijheffing van een land kwalificeert en de binnenlandse bijheffing veilighavenregel ook van toepassing is, zijn andere landen verplicht om de toepassingen daarvan te respecteren en niet nog een keer bij te heffen over de winst van de betreffende multinational in dat land. In theorie is het mogelijk dat de binnenlandse bijheffing wel kwalificeert, maar de veilighavenregel niet van toepassing is. In die situatie zou er voor de bepaling van de binnenlandse bijheffing op basis van de kwalificerende lokale financiële verslaggevingsstandaard een lagere bijheffing berekend kunnen worden dan op basis van de kwalificerende financiële verslaggevingsstandaard van de uiteindelijk moederentiteit aan bijheffing berekend wordt. In dat geval kan het verschil tussen die twee berekeningen bijgeheven worden in andere landen op grond van de daar ingevoerde inkomens-inclusiemaatregel of onderbelastewinstmaatregel. Omdat de eerste bijheffing-informatieaangiftes medio 2026 worden ingediend, heeft de Belastingdienst nog geen ervaring met de interactie van de WMB 2024 en de Pijler 2-wetgeving van andere landen. De bedoelde situatie dat er nog een keer wordt bijgeheven is niet bekend bij de Belastingdienst.

De leden van de fractie van het CDA vragen of de geboden mogelijkheid voor multinationals om de tijdelijke kwalificerendlandenrapport-veilighavenregel toe te passen terwijl zij geen kwalificerendlandenrapport opstellen ertoe kan leiden dat de Belastingdienst over te weinig gegevens beschikt om te beoordelen of deze multinationals voldoende belasting betalen. Op grond van het voorgestelde nieuwe artikel 8.8, tiende lid, WMB 2024 kan een multinationale groep of binnenlandse groep die geen kwalificerendlandenrapport opstelt alsnog een beroep doen op de tijdelijke kwalificerendlandenrapport-veilighavenregel. Hierbij geldt echter dat in plaats van de in een kwalificerendlandenrapport gerapporteerde totale inkomsten en winst vóór winstbelasting wordt uitgegaan van de gegevens in de kwalificerende financiële verslaggeving die de multinationale groep of binnenlandse groep zou moeten rapporteren in een kwalificerendlandenrapport als totale inkomsten en winst vóór winstbelasting indien zij verplicht zou zijn geweest om een kwalificerend landenrapport op te stellen. Dit betekent dat een multinationale groep of binnenlandse groep de gegevens die vereist zijn voor de rapportage in een kwalificerendlandenrapport dient te herleiden uit de kwalificerende financiële verslaggeving om te beoordelen of wordt voldaan aan de vereisten van de tijdelijke kwalificerendlandenrapport-veilighavenregel. Dit betekent dat de Belastingdienst over voldoende data zal beschikken om te beoordelen of wordt voldaan aan de vereisten van de tijdelijke kwalificerendlandenrapport-veilighavenregel.

6. Belastingtegoeden en fiscale regelingen

De leden van de fractie van GroenLinks-PvdA vragen in hoeverre uitvoering is gegeven aan de Motie Geerdink¹⁷ over een onderzoek naar gevolgen van de invoering van de minimumbelasting en of dit zal leiden tot aanpassing van fiscale regelingen die als doelmatig en doeltreffend zijn geëvalueerd, zoals de innovatiebox. Daarnaast vragen deze leden naar de status van de brief die het kabinet naar de Kamer zou sturen naar aanleiding van de motie-Geerdink, en welke voors en tegens kwalificerende restitueerbare belastingtegoeden hebben. Tot slot vragen de leden van de fractie GroenLinks-PvdA wanneer de antwoorden over kwalificerende restitueerbare belastingtegoeden worden toegezonden, zoals is toegezegd tijdens het commissiedebat Belastingen in Maatschappelijk Perspectief.

In het rapport «Belastingen in maatschappelijk perspectief: Bouwstenen voor een beter en eenvoudiger belastingstelsel» (hierna: het Bouwstenenrapport) is nader ingegaan op de in de Motie Geerdink genoemde materie. Bij brief van 12 maart 2024¹⁸, heeft de vaste commissie voor Financiën van de Eerste Kamer op initiatief van het Kamerlid Geerdink gevraagd om een nadere uitwerking te geven van de Motie Geerdink over het onderzoek naar de gevolgen van de invoering van de minimumbelasting op fiscale stimuleringsmaatregelen, met daarin een verduidelijking van de overwegingen, conclusies en oplossingsrichtingen die berusten op het Bouwstenenrapport. Daarnaast is tijdens het commissiedebat Belastingen in maatschappelijk perspectief van 11 september 2024 in de Tweede Kamer toegezegd om schriftelijk te reageren op de vraag van het Kamerlid Maatoug of belastingtegoeden een ondermijnende werking hebben op de minimumbelasting. In de antwoorden op de feitelijke vragen van de vaste commissie voor Financiën over het Bouwstenenrapport is ingegaan op verschillende aspecten van belastingtegoeden in relatie tot de minimumbelasting.¹⁹ Daarnaast zal naar aanleiding van het bovenstaande binnen enkele weken een brief naar beide Kamers worden gestuurd over de minimumbelasting en fiscale regelingen, waarin onder meer nader zal worden ingegaan op afwegingen die relevant zijn bij het introduceren van een kwalificerend belastingtegoed.

De leden van de fracties van GroenLinks-PvdA en het CDA vragen of het kabinet een overzicht kan geven van landen die kwalificerende restitueerbare belastingtegoeden hebben ingevoerd of voornemens zijn om die in te voeren. Daarnaast vragen de leden van de fractie van het CDA of de kwalificerende restitueerbare belastingtegoeden het idee van een effectieve minimumbelasting ondergraven. Ook vragen deze leden of het kabinet van plan is om een kwalificerende restitueerbare belastingtegoed in te voeren. Het akkoord op de wereldwijde minimumbelasting (Pijler 2) is een belangrijke mijlpaal omdat het een ondergrens stelt aan de belastingconcurrentie tussen staten. Om tot een internationaal aanvaarde standaard voor een minimumbelasting te komen was het nodig om consensus te bereiken. Dit geldt eveneens voor de behandeling van (kwalificerende) belastingtegoeden (zogenoemde tax credits). Om te voorkomen dat de verschillende financiële verslaggevingstandaarden bepaalde voor- of nadelen voor belastingplichtigen hebben is het IF, georganiseerd door de OESO, een kader voor belastingtegoeden overeengekomen. Dit is uitgewerkt in de administratieve richtsnoeren van

¹⁷ Kamerstukken I 2023/24, 36 418, nr. AA.

¹⁸ Brief 12 maart 2024, dictum Motie Geerdink (VVD) c.s. over onderzoek naar de gevolgen van de invoering van de minimumbelasting, nr. 174744U (https://www.eerstekamer.nl/behandeling/20240312/brief_aan_de_staatssecretaris_van).

¹⁹ Kamerstukken II 2023/24, 32 140, nr. 189.

juli 2023. Dit kader is volgens het IF nodig omdat, in tegenstelling tot overheidssubsidies, uit de financiële verslaggeving (het uitgangspunt voor de Pijler 2-regels) geen eenduidige en verplichte behandeling volgt voor belastingtegoeden. Niet alle belastingtegoeden worden onder de Pijler 2-regels aangemerkt als kwalificerende belastingtegoeden. Ook daaraan stellen de Pijler 2-regels voorwaarden. Alleen kwalificerende restitueerbare belastingtegoeden en kwalificerende verhandelbare belastingtegoeden worden als gelijkwaardig gezien als overheidssubsidies. Dit heeft tot gevolg dat onder de Pijler 2-regels deze belastingtegoeden, net als subsidies, worden behandeld als inkomen voor Pijler 2 (noemer van de breuk). De niet-kwalificerende belastingtegoeden²⁰ daarentegen hebben geen invloed op het inkomen voor Pijler 2, en zorgen dat het bedrag aan betrokken belastingen wordt verlaagd (teller van de breuk). Binnen dit internationaal raamwerk van de Pijler-2 regels dat door het IF is geïntroduceerd past een toenemend aantal landen daarom de fiscale regelingen aan, of introduceert nieuwe regelingen, zodat deze ook onder de Pijler 2-regels het gewenste beleidsdoel bereiken. In Nederland bestaat een fiscale stimuleringsmaatregel in de vorm van een kwalificerend belastinggoed op dit moment niet. Binnen enkele weken zal naar beide Kamers een brief worden gestuurd over de minimumbelasting en fiscale regelingen, waarin onder meer nader zal worden ingegaan op afwegingen die relevant zijn bij het introduceren van een kwalificerend belastinggoed.

De leden van de fractie van GroenLinks-PvdA vragen waarom is besloten om in dit wetsvoorstel ook kwalificerende verhandelbare belastingtegoeden mogelijk te maken en hoe deze in de praktijk kunnen worden gebruikt. In de administratieve richtsnoeren van juli 2023 zijn kaders opgenomen voor de behandeling van belastingtegoeden in den brede. In deze administratieve richtsnoeren worden kwalificerende verhandelbare belastingtegoeden, net als kwalificerende restitueerbare belastingtegoeden, in aanmerking genomen bij het kwalificerende inkomen. De fiscale behandeling van kwalificerende verhandelbare belastingtegoeden is thans niet opgenomen in de WMB 2024. Met de voorgestelde maatregel wordt het kader voor dergelijke belastingtegoeden ook onder de reikwijdte van de WMB 2024 gebracht. De voorgestelde maatregel bepaalt wanneer een belastinggoed kwalificeert als een kwalificerend verhandelbaar belastinggoed. Daaraan worden verschillende voorwaarden gesteld die voortvloeien uit de administratieve richtsnoeren van juli 2023. Verder wordt geregeld hoe een dergelijk kwalificerend verhandelbaar belastingtegoeden dienen te worden behandeld binnen de kaders van de minimumbelasting. Voor toepassing van de voorgestelde maatregel is het de vraag of een land een regeling kent die als een kwalificerend verhandelbaar belastinggoed kan worden aangemerkt. Nederland kent bijvoorbeeld een dergelijke regeling niet.

De leden van de fractie van NSC vragen wat de impact is van de minimumbelasting voor Nederlandse bedrijven en of de belastingdruk in Nederland in principe hoger is dan 15%. Voorts vragen de leden van de fractie van het NSC welke fiscale methodes er zijn om in Nederland onder het effectieve belastingdruk van 15% te komen en of de minimumbelasting negatieve budgetimpact heeft op de innovatieve Nederlandse industrie, omdat de innovatiebox-maatregel de belastingdruk in Nederland kan verlagen. Het hoge vennootschapsbelastingtarief in Nederland is 25,8%. Hierdoor worden belastingplichtigen in het algemeen tegen een effectief belastingtarief van meer dan 15% belast in Nederland. In bepaalde gevallen kan desondanks het effectieve belastingtarief lager

²⁰ Dit betreffen niet-kwalificerende restitueerbare belastingtegoeden, niet-kwalificerende verhandelbare belastingtegoeden en overige belastingtegoeden.

zijn dan het minimumbelastingtarief van 15%. Dat geldt in enkele specifieke situaties waarin bijvoorbeeld de innovatiebox, het tonnagerégime of de liquidatieverliesregeling van toepassing zijn. De bijheffing voor de minimumbelasting wordt echter bepaald over het netto kwalificerend inkomen van alle in Nederland gevestigde groepsentiteiten in een verslagjaar waarbij ook wordt gecorrigeerd voor de reële aanwezigheid. Omdat groepen vrijwel altijd ook reguliere winsten hebben die in Nederland tegen 25,8% belast worden, betekent dit dat slechts in enkele zeer specifieke gevallen het effectieve belastingtarief onder de 15% komt.

7. Overig

De leden van de fractie van GroenLinks-PvdA vragen ten aanzien van de onderbelastewinstmaatregel om een uiteenzetting van de werking van de allocatiesleutel van de onderbelastewinstmaatregel en vragen op welke manier Nederland gaat bijheffen. Als er in Nederland laagbelaste groepsentiteiten zijn gevestigd, omdat het effectieve belastingtarief lager is dan 15%, zal Nederland over die groepsentiteiten bijheffen op grond van de binnenlandse bijheffing. Wanneer een staat geen kwalificerende binnenlandse bijheffing heeft geïmplementeerd en daardoor niet bijheft over de laagbelaste groepsentiteiten die gevestigd zijn in die staat, dient Nederland bij te heffen op grond van de inkomen-inclusiemaatregel als de (uiteindelijke) moederentiteit van de groep in Nederland is gevestigd. Voor zover geen inkomen-inclusiemaatregel en kwalificerende binnenlandse bijheffing wordt toegepast, wordt de (resterende) bijheffing verzekerd door toepassing van de onderbelastewinstmaatregel. De onderbelastewinstmaatregel werkt als een zogenoemde «backstop» van de inkomen-inclusiemaatregel. De onderbelastewinstbijheffing wordt verdeeld door middel van een allocatiesystematiek. De allocatiesystematiek van de onderbelastewinstmaatregel is bedoeld om de onderbelastewinstbijheffing toe te rekenen op basis van de relatieve fysieke aanwezigheid die een multinationale groep heeft in een staat. De onderbelastewinstbijheffing wordt toebedeeld naar rato van het aantal werknemers uitgedrukt in voltijdsequivalenten en de nettoboekwaarde van de materiële activa van de multinationale groep in de staten waar een kwalificerende onderbelastewinstmaatregel van toepassing is. Hierbij worden beide factoren in gelijke mate in aanmerking genomen. Voor het bepalen van de nettoboekwaarde van de materiële activa wordt uitgegaan van het gemiddelde van de begin- en eindwaarde van de materiële activa, zoals opgenomen in de financiële verslaggeving van een groepsentiteit. Door het hanteren van een gemiddelde wordt rekening gehouden met mogelijk grote verschillen in het bedrag aan materiële activa gedurende het verslagjaar. Bij het bepalen van het aantal werknemers uitgedrukt in voltijdsequivalenten heeft een groep de mogelijkheid om zelf een methodiek te kiezen. Zo kan worden uitgegaan van het aantal voltijdsequivalenten aan het eind van het verslagjaar, of over het gemiddelde van het verslagjaar of op een andere manier, mits die methodiek elk jaar op basis van een bestendige gedragslijn wordt toegepast. De allocatie is dus afhankelijk van de feiten en omstandigheden bij de specifieke multinationale groep.

De leden van de fractie van de VVD vragen of geldleningen binnen een Nederlandse fiscale eenheid voor de vennootschapsbelasting onder de reikwijdte van de bepaling vallen. Het kabinet gaat ervan uit dat de fractie van de VVD refereert aan het voorgestelde artikel 8.8a WMB 2024. Deze bepaling hangt samen met artikel 8.8 WMB 2024 (de tijdelijke kwalificerendlandenrapport-veiligheidsregeling). Het voorgestelde artikel 8.8a WMB 2024 voorkomt dat groepen door middel van kwalificatieverschillen tussen fiscale regelgeving en de financiële verslaggeving in aanmerking komen voor de toepassing van de tijdelijke

kwalificerendlandenrapport-veiligheavenregel. Door middel van kwalificatieverschillen kunnen inkomen, kosten, verliezen of belastingen dubbel of op een inconsistente wijze in aanmerking worden genomen, waardoor een of meer groepsentiteiten onbedoeld zouden kunnen kwalificeren voor de toepassing van de tijdelijke kwalificerendlandenrapport-veiligheavenregel. Hierdoor zou mogelijke bijheffing worden vermeden. Het voorgestelde artikel 8.8a WMB 2024 voorkomt dit door een correctie aan te brengen voor zover er sprake is van een kwalificatieverschil waarbij inkomen, kosten, verliezen of belastingen dubbel of op een inconsistente wijze in aanmerking worden genomen. Net als voor de andere bepalingen in de WMB 2024, is voor de toepassing van het voorgestelde artikel 8.8a WMB 2024 de financiële verslaglegging van groepsentiteiten in beginsel leidend.

De leden van de fractie van de VVD vragen of de bepaling van het huidige artikel 3.2, derde lid, WMB 2024 niet moet worden opgenomen in een nieuw vijfde lid in artikel 6.1 WMB 2024 in plaats van artikel 6.1, derde lid, WMB 2024. Artikel 6.1, derde lid, WMB 2024 bepaalt dat indien een groepsentiteit is gevestigd in een staat die een kwalificerende binnenlandse bijheffing toepast, voor de bepaling van het kwalificerende inkomen of verlies, de nettowinst of het nettoverlies van die groepsentiteit, in afwijking van het voorgestelde artikel 6.1, eerste en tweede lid, WMB 2024 mag worden bepaald in overeenstemming met een geaccepteerde of geautoriseerde financiële verslaggevingsstandaard die afwijkt van de financiële verslaggevingsstandaard die wordt gebruikt bij de totstandkoming van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijk-moederentiteit. Hierbij geldt als voorwaarde dat de betreffende nettowinst of het betreffende nettoverlies wordt aangepast om elke vorm van materiële concurrentievervalsing te voorkomen. Daarbij komt de vraag op hoe omvangrijk deze concurrentievervalsing zou moeten zijn in de context van de kwalificerende binnenlandse bijheffing om te kunnen spreken van een *materiële* concurrentievervalsing. In paragraaf 118.15 van het OESO-Commentaar dat is toegevoegd met de administratieve richtsnoeren van februari 2023 is daarom opgenomen dat het IF in de nabije toekomst een andere, strengere definitie kan opstellen van een materiële concurrentievervalsing in de context van een kwalificerende binnenlandse bijheffing. Vooruitlopend op een dergelijke, toekomstige definitie is daarom een delegatiebepaling opgenomen in artikel 3.2, derde lid, WMB 2024. Aangezien deze delegatiebepaling relevant is in de context van de kwalificerende binnenlandse bijheffing wordt voorgesteld om genoemde bepaling te verplaatsen naar artikel 6.1, derde lid, WMB 2024.

De leden van de fractie van NSC vragen hoe ervoor wordt gezorgd dat de regels voor valutaconversie binnen de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijk-moederentiteit geen onbedoelde fiscale effecten veroorzaken gezien het feit dat wisselkoersschommelingen nog steeds impact kunnen hebben op de effectieve belastingdruk van multinationals. Op grond van het voorgestelde artikel 1.4, eerste lid, WMB 2024 worden de bedragen in de financiële verslaggeving van een groepsentiteit die is opgesteld in een functionele valuta omgerekend naar de presentatievaluta op basis van de valutaconversieprincipes van de geautoriseerde financiële verslaggevingsstandaard die worden gebruikt bij het opstellen van de geconsolideerde jaarrekening van de uiteindelijk-moederentiteit. Het effectieve belastingtarief onder de WMB 2024 wordt berekend door de betrokken belastingen te delen door het kwalificerende inkomen en deze uitkomst vervolgens te vermenigvuldigen met 100%. Omdat op grond van het artikel 1.4, eerste lid, WMB 2024 de bedragen die zowel zien op de betrokken belastingen als het kwalificerende inkomen worden omgerekend, zullen er geen onbedoelde fiscale effecten zijn. De omrekening heeft in principe een neutraal effect op de hoogte van het

effectieve belastingtarief. Voorts bevatten financiële verslaggevingsstandaarden verschillende valutaconversieprincipes die erop zijn gericht om de impact van wisselkoersschommelingen op het resultaat te beperken.

De Staatssecretaris van Financiën,
F.L. Idsinga